U stvari, EIB trenutno preispituje svoje zaštite životne sredine i socijalne zaštite, ali nacrt politike ostaje daleko, ne samo od standarda koji se može očekivati od najvećeg svetskog zajmodavca na svetu, već i od ekvivalentnih politika drugih razvojnih banaka.

Čak i pre nego što je ovaj proces završen, EIB je prošlog meseca najavila takozvanu novu razvojnu granu.

Nejasni pokušaji EIB-a da deluje kao razvojna banka evidentni su od prve procene njenog spoljnog poslovanja 2010. godine. Ipak, nije bilo odlučujućeg institucionalnog praćenja preporuka iz te evaluacije. U stvari, čak je i grupa mudraca na visokom nivou nedavno zaključila da Banka nije uspela da poboljša uticaj svoje finansijske podrške razvojnim projektima.

Javnosti su predstavljene samo oskudne informacije o novom „razvojnom čvorištu“. U saopštenju EIB -a nema ništa o novim, namenskim strategijama za poboljšanje uticaja na razvoj niti o tome kako Banka planira da poveća saradnju sa drugim evropskim finansijskim institucijama. U stvarnosti, površne najave EIB -a nisu ništa drugo do interna reorganizacija i rebrendiranje, koje će je potkrpiti sadašnjim poslovnim modelom ulaganja.

Teško pritisnut, zvaničnik EIB-a objasnio je Deveku da će veći broj zaposlenih biti jedan od ključnih elemenata u promenjenom poslovnom modelu. To je deo namere Banke da brže napreduje u složenim projektima, brže isplaćuje kredite i brže prima kamate, što bi, zauzvrat, trebalo da poveća prihode Banke kako bi pokrilo povećane troškove osoblja. Magija.

Organizacije civilnog društva dugo su tražile od EIB -a da osigura da ima dovoljno osoblja da ispuni svoja razvojna obećanja. Međutim, takođe smo ukazali na pogrešne unutrašnje podsticaje koji su gurnuli osoblje Banke da odobrava velike kredite za velike projekte čiji je razvojni uticaj bio upitan. Uticaj na finansiranje nije brzina. Takođe se ne radi o tome koliko novca uspevate da uložite u zemlje u razvoju. Uticajno finansiranje se sastoji u omogućavanju projekata koji su u interesu šireg društva, znanju ko i kako ima koristi, poboljšanju standarda u projektu i van njega i doprinosu širim sistemskim poboljšanjima. Očigledno, EIB je potpuno svjesna da bi za takve projekte bilo potrebno vreme za pripremu čak i ako je uključeno više osoblja, stvaranje partnerstva u implementaciji projekta, duži rok dospeća i veći finansijski rizik (npr. Zbog izloženosti lokalnoj valuti). EIB je imala dovoljno vremena da pripremi smislen predlog i trebalo je da ga otvori za javnu raspravu.

Zabrinjavajuće je i saznanje da Banka tvrdi da još uvek nije razlikovala svoje operacije u EU od svojih van EU i da će nova filijala konačno omogućiti namenske finansije, ciljeve i ključne pokazatelje učinka za merenje rezultata.

Pa, EIB tako ne predstavlja svoje dosadašnje operacije izvan EU. U svom operativnom planu oni su uvek bili odvojeni, odvojeno budžetirani i izveštavani. Većina ovih operacija obuhvaćene su različitim mandatima EU koji postavljaju posebne ciljeve i pružaju dodatne garancije protiv rizika i gubitaka. Neverovatno je da je EIB, nakon decenija eksternog kreditiranja, konačno otkrila da ima sve naopačke i da mora da stvori internu filijalu kako bi se stvari rešile. Još više magije.

U stvarnosti, potrebne su mnogo temeljnije reforme da bi EIB ispunila svoj razvojni mandat. Jednostavno nije dovoljno stvoriti internu podružnicu, ubrzati potrošnju i rebrendirati postojeće lokalne kancelarije u „čvorišta“.

Rigorozan odabir projekata, zasnovan na ciljevima politike, mora biti propraćen opreznom pažnjom u oblasti zaštite životne sredine, društvenih i ljudskih prava i propraćen najvišim stepenom transparentnosti. Nečuveno je što je kućna banka EU uključena u projekte koji uništavaju biodiverzitet, krše ljudska prava i omogućavaju korumpirane elite.

EIB mora pažljivo pratiti svoje poslovanje i raditi u partnerstvu sa promoterima i drugim lokalnim akterima. Konačno, mora izvještavati, ne samo o dužini pruga koje je podržavala, već i o tome kako je zapravo doprinela strateškim ciljevima spoljnog delovanja EU, poput podrške demokratiji, vladavini prava, ljudskim pravima i temeljnim slobodama.

Izvor: bankwatch.org